

ŞANLIURFA KARAKEÇİLİLERİNDE DİL DEĞİŞTİRME SÜRECİ

Serdar YAVUZ*

ÖZET

Bu çalışmada dil ilişkileri, iki dillilik ve dil değiştirme kavramları ışığında Türklüğün ve Türkiye Türkçesi ağzlarının bir parçası olan Karakeçililer ve Karakeçili ağzı üzerinde durulmuştur. Bu kavramları kullanarak ortaya konan bir kısım veriler ışığında, dil değişimine neden olan etkenler üzerinde durmak ve Karakeçili ağzının bu süreçteki yerini tespit etmek bu çalışmanın asıl amacını oluşturmuştur.

Ertuğrul Gazi'nin mensubu bulunduğu Karakeçili aşiretinin Anadolu'ya geldikten sonra sırasıyla Siverek (Şanlıurfa), Karakeçili (Kırıkkale), Söğüt (Bilecik) bölgelerine yerleşmiştir. Yerleştikleri bu coğrafya düzleminde kullanılan dil ve dilin değişimi dikkat çekici özellikler taşımaktadır.

Bir kısım Karakeçili Türkü zaman içerisinde kendi dilini terk ederek onun yerine Kürtçeyi anadil olarak kullanmaya başlamıştır. Bu çalışmada sadece öz dilini unutup Kürtçeyi kullanmaya başlayan Karakeçililerin "iki dillilik" ve "dil değişim" süreci ve uğradığı kültürel kimlik erozyonu üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Karakeçililer, dil, iki dillilik, dil değiştirme, dilbilim.

*Uzman, Fırat Üniversitesi, Eski-yeni Türk Dili, serdaryavuz23@hotmail.com

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

**THE PROSESS OF LANGUAGE CHANGING IN
KARAKEÇİLİS OF ŞANLIURFA****ABSTRACT**

In this work we study on Karakeçilis and the dialect of Karakeçili which is a part of Turkishness and the dialects of Turkey Turkish in the light of “relations of language, bilingualism and language changing”. By using these concepts in the light of some data, to emphasize on the reasons for language changing and to determine the point of Karakeçili’s dialect in this process have formed the major aim of this work.

After Karakeçili tribe, of which Ertuğrul Gazi was a member, came to Anatolia, they settled in Siverek (Şanlıurfa), Karakeçili (Kırıkkale), Söğüt (Bilecik) regions respectively. The language and the change of language of the geography where they settled had very remarkable qualities.

Some ballads of Karakeçili started to be sung in Kurdish language and Kurdish language was used as mother tongue in those ballads in time by ignoring its own language. In this work it is worked only on the “bilingualism and language changing” process and the cultural assimilation of Karakeçilis who forgot his own language and started using Kurdish.

Key Words: Karakeçilis, language, bilingualism, language changing, linguistics.

Giriş

Karakeçili tabiri, Kayı tabirini, Kayı tabiri Oğuz’u, Oğuz ise Türk tarihinin önemli bir boyunu akla getirir. Karakeçili bir aşirettir, yani aile adıdır. Ertuğrul Gazi ve Osman Bey’in mensup olduğu aşiretin ismidir (Sakallı, 1997: 15). Kayı, Osmanlı Devletini kuran yine Osman Bey’in mensup olduğu Oğuz’un yirmi dört boyundan biridir. Yavuz Sultan Selim döneminde Karakeçili aşiretine Haremeyni Şerifeyn adı verilmiştir (Halaçoğlu, 1999: 11).

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

Sultan II. Abdulhamit Karakeçililerden öz hemşerilerim diye söz ettiği gibi Alman imparatoru Wilhelm'e Karakeçilileri öz akrabalarını diye tanıtmıştır (İslam Ansiklopedisi: 427).

Karakeçili aşireti Bozoklardan Günhan'ın (Oğuz Han'ın altı oğlundan en büyüğü) dört kolundan birincisi yani Oğuz'un 24 boyundan en büyüğü olarak bilinen Kayı boyuna bağlı bir aşirettir (Sümer, 1999: 230).

Kalabalık ve büyük bir aşiret olan Karakeçililer mensubu oldukları Kayı boyunun diğer bazı oymakları ile beraber Moğolların baskısı ile Ertuğrul Bey'in idaresinde Horasan-Azerbaycan-Ahlat güzergâhını takip ederek Anadolu'ya gelmişlerdir (Halaçoğlu, 1996: 19). Söğüt-Domaniç, Kırıkkale ve Siverek-Suruç Viranşehir düzlemindeki ilk yerleşim birimi Şanlıurfa Siverek bölgesidir.

Karakeçili Aşireti

Kalabalık ve büyük bir aşiret olan Karakeçililerin, Anadolu'nun her tarafına yayılmış oldukları görülmektedir. Osmanlı belgelerinde aşiretin adı; Karakeçi, Karakeçili perakendesini ya da Türkman-ı Karakeçi şeklinde geçmekte ve şu yörelere yerleştikleri müşahade edilmektedir: Diyarbakır eyaleti, Siverek, Mardin kazası, Rakka sancağı, Siirt sancağı, Urfa, Adana, Trablus-Şam civarı, Birecik, Ankara sancağı, Kırşehir sancağı, Haymana kazası, Taşköprü kazası (Kastamonu), Han-ı Barçınlı kazası (Karahisar-ı Sahip Afyon sancağı), Balıkesir kazası, (Hüdavendigâr sancağı), Alaşehir kazası (Aydın sancağı) Karakeçililerin Türkman-ı Yörükânı taifesinden ve kulocağı aklamından oldukları tarihi belgelerde vurgulanmaktadır (Türkay, 1979: 32).

Ayrıca Karakeçililer hakkında geniş araştırmaları bulunan Abdulhaluk Çay da konu ile ilgili olarak XV-XVI. asırlarda Karakeçili gruplarına Sivas, Kırşehir, Muğla, Antalya, Bilecik, Kütahya, Bursa, Eskişehir bölgelerinde rastlanıldığını Kırşehir bölgesindeki Karakeçililerin bir bölümünün Haymana daha sonra Bilecik, Eskişehir ve Kütahya taraflarına göç ettiklerini günümüzde de Karakeçili aşiretine yukarıda sayılan yerleşim yerlerinden başka Denizli, Çorum, İçel, Samsun yörelerinde de rastlanıldığını belirtir (Çay, 1988: 17).

Karakeçililer sadece yukarıda sayılan yerleşim birimlerinde ikamet etmemişlerdir. Anadolu'nun her tarafına yayılan Karakeçililer buralarda farklı adlar ile hayatlarını sürdürmüşlerdir. Yukarı Fırat havzasında Elazığ Tunceli illerimizde Karakeçili mensuplarının oldukları bilinmektedir (Aşan, 1992: 42). Karakeçililer her tarafta aynı adla anılmamaktadır. Elazığ Karakeçilileri Çarsancaklar, Gaziantep

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

Karakeçilileri ise Albayramlar olarak adlandırılmışlardır (Yavuz 2003:14).

Dr. Müjgan Cunbur'un kaleme aldığı makale (Gözden Kaçan Bir Risale) bütün bu söylenenleri en iyi açıklar niteliktedir. Risale Karakeçili Aşireti adını taşımaktadır. Risale Karakeçililerin birkaç cümlelik tarihiyle başlıyor. Karakeçililerin Osmanlı tarihindeki rolleri unutulmuş risalede detaylandırılarak verilmiştir (Cunbur1999: 28).

Bütün bu açıklama ve görüşler Karakeçililerin Türk Türkmen Yörük olduğu yönündeki gerçeklerdir. Ancak özellikle Siverek Suruç ve Viranşehir Karakeçililerinin içinde buldukları durum tesir altında kaldıkları kültür onların kendilerini Kürt hissetmelerine sebep olmuştur. Bu gerçek de onların Kürt olduklarını değil "**Kürtleşen Türk**" (Gürbüz, 2007:154) olduklarını ortaya koymaktadır.

Şanlıurfa Karakeçililerinin Türk olduklarını Yörük olduklarını ortaya koyacak birçok belge ve bilgi vardır . Siverek Karakeçililerinin yerleşim birimlerine verdikleri adlar bile bunu ispatlar niteliktedir. Deliktaş, Göllü, Uzuncuk, Başbüyük, Tanrıverdi... (Çay, 1988: 7).

Şanlıurfa Karakeçililerinde yoğun bir şekilde eski Türk adetleri devam etmektedir.Kara çadır kullanmaları, ip bükme için iğ kullanmaları, kısrak at katır beslemeleri, bu geleneklerin ve onların öz Türk olduklarının devamıdır (Çay, 1993: 294).

Karakeçili Adı

Karakeçili aşireti Anadolu'yu yurt tutan 24 Oğuz boyundan Kayılara bağlı büyük bir topluluktur (Gülensoy, 1994: 2).

Anadolu'nun Türkmen ülkesi olmasında öncülük eden ve gelecekte cihan devleti kuran aşiretin mensuplarını oluşturan Karakeçililer Anadolu'ya ilk olarak Ertuğrul Gazi önderliğinde ayak basmışlardır (Özçelik, 1995:1). Karakeçili adının nereden geldiği konusunda iki ayrı görüş vardır. Karacahisar'ın fethi sırasında kara keçilerinin boynuzlarına ışıldak bağlamak ve alaycık üzerine kara keçeden örtü örtmek suretiyle yaptıkları harp hileleri sırasında Ertuğrul Gazi'nin: "Haydin Karakeçili yörüklerim, haydin alplerim" diye bağırmasından ötürü Karakeçili adını almışlardır. Karakeçili adının bu olay sebebiyle ortaya çıktığına Karakeçililer de inanmaktadır (Cunbur, 1999: 28).

Diğer bir görüşe göre Eskişehir'in (Sultanönü) kuşatılması sırasında kara keçilerin boynuzlarına Şeyh Edebalı'nın tavsiyesi

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

üzerine mumlar bağlayarak gece baskını yapıldığı büyük başarı kazanıldığı belirtilerek Karakeçili isminin ortaya çıktığı belirtilir (Sakallı, 1997: 16).

Dil ve Dil Değişimi

Dil bir anda düşünemeyeceğimiz kadar çok yönlü, değişik açılardan bakınca başka başka nitelikleri beliren, kimi sınırlarını bugün de çözemediğimiz büyümlü bir varlıktır. O gerek insan, gerek toplum, gerekse insan ve toplumdan ayrı düşünülemeyecek olan bilim, sanat, teknik gibi bütün alanlarla ilgili bulunan, aynı zamanda onları oluşturan bir kurumdur (Aksan 1995: 11).

Birey açısından incelendiğinde ise , bireyin varlık alanındaki konumunu var oluşunu belirleyen canlı bir varlıktır. İletişimi sağlama yetisi nedeniyle dil, bireyi diğer varlıklardan ayıran niteliklerin başında gelir.

İnsanoğlu tarihi süreçte felaketlerden, istila etme veya keşfetme arzusu gibi nedenlerden dolayı, çoklukla doğdukları anavatanlarını terk etmiş, çevre değerlere komşu olarak veya onlara dahil olarak yaşam alanı kurmayı tercih etmiştir. Türkler de Moğolların baskısından dolayı buldukları topraklardan göç etmek zorunda kalmışlardır. Bir takım şartlar, savaşlar, kuraklık, salgın hastalıklar yaşamı güçleştirmiş ve yeni yerler keşfetme arzusu Türklerin anavatanlarından Anadolu'ya doğru göç etmelerini sağlamıştır. Şüphesiz göç eden bu topluluk bütün asli özelliklerini (yerli kültürü ve onun taşıyıcısı olan ana dilini) de beraberinde getirmiştir. Ancak bu göç hareketi Anadolu'ya gelen Kayı boyunun bir kolu olan Karakeçili aşireti açısından, özellikle de Şanlıurfa Karakeçilileri açısından sonun başlangıcı olmuştur. Çünkü zamanla yerleştikleri yerlerde oldukça güçlü bir kültür baskısı altında kalacak ve değişik aşamalardan sonra ise anadilde Aksan'a göre çevrenin dilinde (Aksan 2004: 171) dil değişimi (language shift), iki dillilik (bilingualism) gerçekleşecek, dil ölümüne (language death) doğru yol alınacaktır.

İki dillilik (bilingualism), insanın çeşitli sebeplerle ve değişik şartlar altında birden fazla dili edinmesi, kullanması veya ikinci bir dili ana diline yakın düzeyde öğrenmesi olarak tanımlanmaktadır (Aksan, 1998: 26). Bir bireyin iki dil bilmesi ya da toplumda iki dil kullanılması durumudur (Vardar, 1998: 24). İki dillilik dil değişimi ve dil ölümü sürecinin başlangıcıdır. Türkçe Sözlükte de iki dillilik "1. İki ayrı dile sahip olma veya iki ayrı dili okuyup yazma gücünde ve becerisinde olma. 2. İki dilin bir arada konuşulduğu bölge veya ülke" (Türkçe Sözlük, 2005:947)şeklinde

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

açıklanmaktadır. Şanlıurfa Karakeçililerinde, tarihi süreç içerisinde kültürlerin teması sonucunda iki dillilik Türkçe ve Kürtçe şeklinde gelişmiştir.

Bir takım kültürel ve siyasi temaslar neticesinde topluluklar, yakın çevre veya uzak kültür dillerinden kelimeler alırlar. Bu, varlığını sürdüren bütün dünya dilleri için geçerli bir durum olup kaçınılmazdır. Kelime alışverişi doğal seyri içerisinde güçlü toplumların dillerinden zayıf toplumların dillerine doğru olur. Pek çok bakımdan üstün olan toplumlar etkisiz toplumların dillerini etki altına almaya başlarlar. Bu değişim birincil olarak kelime alışverişi şeklinde ortaya çıkar. Dil ilişkisi neticesinde dilin cümle yapısında da büyük ölçüde değişme meydana gelir. Dil değişimlerinde bir kültürel baskı söz konusudur. Kelime alışverişi sonucu ana dil zayıf düşünce baskın kültürün dili artık insanların kendilerini ifade etme aracı olarak karşımıza çıkar. Türk tarihi bu tür dil değişimi ve dil ölümleri sık sık karşılaşmıştır. Türklüklerini ve anadillerini unuttukları için Tuna Bulgarları, Volga Bulgarları, Hazarlar, Peçenek Kuman Türklerinin dilleri önce değişime uğramış sonra tarih sahnesinden yok olup gitmiştir (Karabulut, 2004: 69).

Yaşanılan toplumda herhangi bir dil anadil kadar kullanım alanına sahip olursa iki dillilik gerçekleşir, anadilden daha fazla kullanılmaya başlanırsa dil ölümü gerçekleşmeye başlar Bu durum da güçlü kültür dili lehine tek dillilikle sonuçlanan bir dil değişimi ve anadilin sonunu hazırlayan bir dil ölümü hadisesidir. Şematik olarak bir dilin yok olmasına neden olan dil değişimi ve dil ölümü süreci şöyle özetlenebilir:

Dil Değişimi	Dil Ölümü
Ana dil	Ana dil
Baskın dil Ana dili ile temas kurar.	Baskın dil Ana diline baskı yapar.
Ana ve Baskın dil eşit oranda kullanılır.	Ana dil ve Baskın dil arasında kısa süreli sınırlı dil teması.
Dil teması ve çift dillilik .	Ana dili hayatın dışına itilir.
Ana dili hayatın dışına itilir.	Baskın dil hakim dil olur.(Ana dili ölür)

(Karabulut, 2005: 22).

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

Yukarıdaki tablo Şanlıurfa Karakeçilileri için de geçerli bir tablodur. Her ne kadar dil ölümü tam anlamıyla gerçekleşmemiş ise de şartların bu noktada ilerlediği tespit edilmiştir. Anadolu'ya adım atan Karakeçililer Kürtlerle temas kurmaya başlamıştır. Daha sonra baskın kültürün dili olan Kürtçe ile Türkçe arasında kelime ödünçlemeleri başlamıştır. Sınırlı sayıda yapılan dil temasından sonra Türkçe hayatın dışına itilir, Kürtçe ise baskın bir dil haline gelir. Dil ölümünün tam olarak gerçekleştiği söylenemez. Ancak dil ölümünü sağlayan veriler oldukça fazladır. Bu noktada şunu söylemek oldukça doğru olacaktır. Her dil değişiminin sonu mutlaka dil ölümü değildir. Ancak dil değişim diller için çok önemli bir süreçtir. Dolayısıyla Şanlıurfa Karakeçililerinin kullandığı Türkçeye bu gözle bakmak daha doğru olacaktır.

Dil Ölümü Bağlamında Dillerin Durumu ve Dil Ölümü

Bir zamanlar var olan dillerin kullanımdan kalkmasına modern dilbilimi çalışmalarında dil ölümü denilmektedir. İnsan ölürse dil de ölür (Karabulut, 2004: 68). Dil değişimi (language shift) dediğimiz bir diğer olguda topluluklar, biyolojik olarak yaşamaya devam ederler fakat dillerini kullanmadıkları ve yeni nesillere aktarmadıkları için ana dillerini unuttur duruma gelirler. Birtakım dış ve iç etkenler dillerin doğumu ve ölümü üzerinde etkili olmuş ve olmaktadır. Bu güne kadar sayıları bilinmemekle birlikte yeryüzünde binlerce dil doğmuş ve birçoğu da ölmüştür.

Bu şekilde tehlikede olan dillerden biri de Şanlıurfa Karakeçililerin kullanmakta olduğu Türkçedir. Karakeçili ağzı Türkiye Türkçesinin bir ağzıdır. Ancak günümüzde Şanlıurfa Karakeçilileri Türkçe ile beraber Kürtçeyi de kullanmaktadır. Hatta yukarıda verdiğimiz dil değişimi iki dillilik ve dil ölümü tablosuna göre Karakeçili ağzı dil ölümü sürecine girmiştir.

Dil doğumlarında olduğu gibi dil ölümlerinde de uzun bir zaman dilimi söz konusudur. Yani dil doğumları ve dil ölümleri doğal hadiselerdir, öyle hemen gerçekleşmez. Ancak savaşların soykırımların istilaların ciddi olarak geliştiği yakın yüzyıllarda bu durum daha çok belirgin hale gelmiştir.

Dil ölümü sürecine girmiş dillerden kasıt, mevcut dilin artık yeni kuşaklar tarafından öğrenilmiyor olması ve yeni kuşaklara aktarılma noktasında sahipsiz kalmasıdır. Konuşucusunun olmadığı dil bütün kültürel değerlerini kaybetmeye mahkum olacaktır. Ana dilin unutulması kullanılmaması söz varlığının yitimi aslında sonun başlangıcıdır. Bu unutulmanın en kolay olanı anadili konuşucularının

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

da yok olmasıdır veya yok edilmesidir, zor ve üzücü olanı ise dilin kullanıcılarının ana dili terk ederek başka bir dili iletişim aracı olarak tercih etmesi ve bunu yeni nesillere bilinçsiz bir şekilde aktarmasıdır. İşte bu bağlamda Karakeçili ağzı da bu söylediğimiz akıbete uğramış Türkiye Türkçesinin bir koludur. Eğer bir dilin konuşucuları ana dili yerine baskın kültürün dilini veya temas halinde olduğu dili tercih ederse bütün yeni kuşaklar kendi dillerini bir sonraki kuşağa enkaz olarak devredecektir.

Bir dilin tehlike içine düşmesinin bir sebebi de toplumun başka bir kültür ile eşit olmayan şartlarda teması ve sonuçta meydana gelen kültürel çatışmadır. Bu temas hiç kuşkusuz dillerin mücadelesi şeklinde devam eder. Dil teması denen bu olguda bölgesel olarak işlevselliğini daha iyi koruyan dil diğerine baskın çıkar. Bu bağlamda maalesef Şanlıurfa Karakeçililerinin kullandığı Türkçe bölgesel iletişim dili olan Kürtçeye yenik düşmektedir.

Sosyo-Kültürel Temasta Karakeçili Ağzını Şekillendiren Unsurlar

Moğolların baskısıyla Orta Asya'dan Anadolu'ya doğru yapılan göç, Ertuğrul Gazi'nin Şanlıurfa ve civarında ikamet etmesiyle son buldu. Anadolu'ya giriş bölgesi olan Urfa ve yöresinde bir süre ikamet edildikten sonra Kırıkkale, Söğüt Bilecik düzleminde yerleşen Karakeçililer içerisinde belki de en talihsiz olanlar Şanlıurfa Karakeçilileridir. Yerleşim birimi olarak kullanılan Şanlıurfa ve çevresi uzun bir süre Kürt topluluklarının yerleşim birimi idi. Dolayısıyla Karakeçililer bunlarla dolaylı ve doğrudan temasa geçmek durumunda kaldılar. Bu temas Karakeçilileri her alanda bir değişime zorlamıştır. İlk temas da dil ile başlamıştır. Dil ile başlayan bu temastan sonra kültürler arası temas başlamıştır. Kız alışverişi, ortak kullanım alanı, sosyal birliktelik, kelime ödünçlemeleri ve Orta Asya'dan taşınan değerler Karakeçililerin ağzını şekillendiren önemli unsurlardır. Zaten bir dilin şekillenmesindeki temel değerler yukarıda saydıklarımızdır.

Karakeçili Ağzının Dil Değişimi Dil Ölümü Sürecinde Geçirdiği Evreler

1-Dil Değişiminde Diller Arası Temas

Bu süreçte iki farklı dili konuşan Türk ve Kürt toplumları arasında gittikçe artan oranda hem kültür hem de dil alanında bir etkileşim ve alışveriş söz konusu olmuştur. Bu ilişki her ne kadar kültürler arasında ise de daha çok bölgenin etkin kültürü lehine bu durum gelişmiştir. Aslında bu da Kürtçenin bölge yapısına uygun

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

olarak Türkçe üzerindeki baskısını göstermektedir. Bu süreçte halkın bir kısmı bazı Kürtçe kelimelere aşinalar ise de henüz tek dillidirler.

2-Dil Değişiminin Başlaması ve Çift Dilliliğin Yaygınlaşması

Uzun yıllar süren temastan sonra 20. yüzyılın ortalarında Şanlıurfa Karakeçili ağzı bu ikinci evreye girer. Karakeçililerin büyükleri büyük oranda Kürtçe konuşmakla birlikte eğitim öğretim çağındaki çocuklar okullarda Türkçeyi gayet güzel öğrenmektedir. Ancak bunu sosyal hayatlarında sergileyemedikleri için Türkçe ile Kürtçe çift dil olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum sadece dilin kullanımı alanında değil hayatın her noktasında değişim olarak karşımıza çıkmaktadır. Halk bu dönemde artık Türkçe ile Kürtçeyi bir arada kullanmaktadır.

3-Anadilin Kullanım Alanının Daralması

Üçüncü aşamada Kürtçe bölgenin de durumu itibariyle Şanlıurfa Karakeçili ağzını sosyal hayatın dışına itmeye ve anadil görevini üstlenmeye başlamıştır. Yani Karakeçililerde iki dillilik Karakeçili ağzı aleyhine bozulmaya başlamıştır. Bozulan bu düzen sonucunda artık Karakeçililer bütün soydaşlarının aksine kendilerini Kürt olarak hissetmekte olup; **Kürtleşen Türkler** konumunu taşımaya başlamışlardır.

4- Aile İçi İletişimde Baskın Kültür Dilinin Kullanılması

Bu evre anne babanın kendi dillerini dışlayıp çocuklarıyla bölgesel baskın dilini konuşmasıyla başlar. Ailesinden Türkçeyi doğru dürüst öğrenemeyen çocuklar eksiklerini tamamlama imkânını daha sonradan da bulamamıştır. Aslında bu aşamada genç nesil ana dilini akıcı bir şekilde konuşacağı bir ortam da bulamamıştır. Çünkü baskın kültür buna müsaade etmemiştir.

5-Dil Ölümü

Bütün bu yukarıda saydığımız evreler aslında bizi dil ölümüne götürmektedir. Ancak sevindirici bir durumdur ki Şanlıurfa Karakeçililerinin dil ölümü daha gerçekleşmemiştir. Ancak bu sonucun böyle olmayacağı anlamına gelmez. Eğer bu süreç böyle devam ederse yakın bir zamanda dil ölümünün gerçekleşmesi kaçınılmaz bir son olacaktır. Ne acı bir gerçektir ki öz be öz Türk olan, Türklüğü konusunda hiçbir şüphe bulunmayan bir aşiret dil değişimi, iki dillilik sürecini tamamlamış olup dil ölümüne doğru koşar adım ilerlemektedir.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

SONUÇ

Dil değişim ve dil ölümü bağlamında Şanlıurfa Karakeçili ağzının dil değişim sürecini tamamlamış olduğu görölmektedir. Şanlıurfa Karakeçilileri Őu anda iki dilli bir toplumdur.

Şanlıurfa Karakeçililerinin Türkçeyi bırakıp Kürtçeyi kullanmaları neticesinde Türklükten ve Türkçeden uzaklaştıklarını anlaşılmaktadır.

Siverek, Suruç, Viranşehir Karakeçilileri diğer bütün soydaşlarının aksine kendi dillerinden uzaklaşmaktadır. Şartlar böyle devam ederse zaman içerisinde Karakeçili ağzının yok olup gideceğini söylemek ileri görüşlülük sayılmamalıdır.

KAYNAKÇA

- AKSAN Doęan, **Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim**, TDK Yayıncılık, Ankara 1995,
- AKSAN Doęan, **Dilbilim ve Türkçe Yazıları**, Multilingual Yayınları, İstanbul 2004
- AŞAN M.Beşir, “Yukarı Fırat Havzasında Karakeçililer”, **VII. Osmanlı Sempozyumu Bildirileri**, Söğüt Eylül 1992, s.108-112
- ÇAY Abdulhaluk, “Ertuğrul Gazi Karakeçilileri ve Söğüt Yörük Bayramı”, **III. Osmanlı Sempozyumu**, Söğüt, 1988, s.17-25
- ÇAY Abdulhaluk, “Her Yönüyle Kürt Dosyası”, Turan Yayıncılık, Ankara 1993
- CUNBUR Müjgan, “Gözden Kaçan Bir Risale”, **Türk Kültüründe Karakeçililer Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri**, Şanlıurfa 1999, s.28-41
- GÜLENSOY Tuncer, “Karakeçili”, Ortadoęu Gazetesi, 24 Aralık Perşembe, s.2
- GÜRBÜZ Macit, **Kürtleşen Türkler**, Selenge Yayınları, İstanbul 2007
- İslam Ansiklopedisi, Karakeçili Maddesi, Diyanet Yayınları, s. 427
- HALAÇOğLU Yusuf, “Anadolu İskanında Urfa ve Çevresi” **Türk Kültüründe Karakeçililer Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri**, Şanlıurfa 1999, s.32-43

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/8 Fall 2009*

-
- KARABULUT Ferhat, “Dil Ölümü Sürecinde Kazak Türkçesinin Durumu”, **Celal Bayar Üni. Fen-Edb. Fak. Sosyal Bilimler Dergisi**, Manisa 2004 C.2, S.1-9
- KARABULUT Ferhat, “Dil Ölümü Bağlamında Kayseri’de Yaşayan Uygur Türk Toplumunu”, **Bilig** Güz, 2005 S.35,s.17-47
- ÖZÇELİK Bedri, “**Kırıkkale Karakeçililerinin Halkbilimi Derlemeleri**”, Karakeçili Kaymakamlığı Yayınları, Kırıkkale 1995
- SAKALLI Bayram, “Karakeçili Aşireti ve Milli Mücadelede Karakeçililer”, **Karakeçili III: Uluslararası Kültür Şenliği**, Kırıkkale Eylül20-21 1997, s.15-23
- SÜMER Faruk, **Oğuzlar (Türkmenler)**, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul 1999
- TÜRKAY Cevdet, **Osmanlı İmparatorluğu Arşivlerinde Oymak, Aşiret ve Cemaatler**, Boğaziçi Yayınları, İstanbul 1979
- Türkçe Sözlük, TDK Yayınları, Ankara 2005
- VARDAR Berke, **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**, Multilingual Yayınları İstanbul 1998
- YAVUZ Serdar, **Karakeçili Ağzı** (Kırıkkale) (Yüksek Lisans Tezi), Fırat Üniversitesi , Sosyal Bilimler Ens., Elazığ, 2003